

Lesarabrøv

Kapping um flogrutuna í Vágum

At tvey flogfeløg kappast har frið kapping er, er ganska náttúrligt, men kapping má allatiðina verða við skili, serliga har størsti parturin av tí flutt verður er livandi menniskjur. Okkum ið litið skil hava fyrri flúgvng fer henda kapping at nærkast markinum hvat viti og skili viðvikir.

Tá menn fara at leggja óvanliga nógv fyrri, bert

fyrri at verða betri enn konkurenturin, er komið hartil at fólk spyrja seg sjálvi, hvørjum skulu vit flúgva við tá mjørki er, ella skulu vit í heila tíkið tora at fara á flog í vánaligum líkindum.

Dagbókin í Sosialinum seinasta leygardag, var eftir minum tykki betur óskrivað. Vit vita um so mangar bátsferðir, har bátsformaðurin varð egg-

ður til at fara, hóast hann metti tað ikki verða líkindi til ferðina. Teir túsarnir vóru mangan betur ógjördir og fleiri enddau í einum sorgarleiki, har mong sótu eftir og syrgdu.

Sama kann sigast um teir menn, ið fóru rutubátarnar millum oyggjarnar her hjá okkum har brim-pláss eru. Maðurin á brúnni ið ikki lendir í vánalig-

um líkindum, men torir at taka avger um at venda aftur, hann er ómetaliga nógv verður og vit hava honum nógv fyrri at takka, hóast vit mangan hoyra tað mótsætta um hann.

Frægast man verða at lata skómakaran halda seg til leistin.

Palli Dalsgaard

Dagblaðsstjórin standa skúlarætt?

Í oddagreinini í Dagblaðnum 2. í hesum hefur yvirskrift «Spøk lógmansrøða». Um nú henda lógmansrøða var heldur í spakara lagi, enn røður frammanundan, skuldi tað einki skaða, tí tað kann róliga sigast, at lógmansrøður seinastu árin hava verið í so nógv «uppblástur», uttan mun til hvør persónur sær hefur hildið. So tað er litið at filast á, um henda sýnist í so spøk — ella eftir viðurskiftunum mest sannroyndarlig.

— Illa hugsandi, at hon skuldi verið mett so órimiliga «spøk», at hon skuldi

givið orsök til so hvassorðaða oddagrein at noyðast fyrri sinum partamonn-um at standa skúlarætt. Hver skrivað hefur oddagrein í Dagblaðnum 8. í hesum undir «j», er neyv-an torskilt, og at viðkomandi hefur tikið álvarsliga til orðanna av ræðslu fyrri at verða ríkin úr sinum flögva sessi, aftaná stutta tíð at verða drivin úr hægri sessi, er kanska ikki so lóglið.

— Men spurningurin er, um Dagblaðsstjórin so uttan víðari letur seg málalinda av partamonn-um, ið mest berjast fyrri sinum væl mjølvaðu sess-

um. Dagblaðsstjórin kann saktans leggja starvið frá sær, men eitt kunnu teir ikki taka frá honum — nevnliga lögtingsstarvið.

Eitt gott samstarv, hevur sjálvsagt sin týðning — men bert at frøa seg yvir frálíkt samgongusamstarv, tá einki annað er at hóma — gevur samfelagsliga litið. Hugsað samfelagsliga, var tað mest gagnligt, um Fólkaflokkurin tók seg úr samgonguni skjótast gjørligt. Hver hevur nakrantíð ásað, at Fólkaflokkspolitikur hevur megnað at loysa samfelag trupuleikar??? Hetta hevur

eingin betri ásað enn just javnaðar-politikarar.

Fáur, ið hoyrt og lisið hevur hugsan Ó.B.'s um javnaðarpolitikk, hevði droymt um, at hann gav sin avgerandi stuðul til hesa tvíflokkasamgongu, sum hann eisini eftir øllum solumarkjóm kennir seg minni væl tilfrøis í, og tí falla ábreiðslur av og á.

Politiska hjúnarlagið er ikki øðrvísi enn so, at tað er, sum onkur plagdi at taka til: Får man ikke den man elsker, må man elske den man får.

D. J.

Eitt sindur um Dagblaðið og almenna vitan

Dagblaðið verður mangan lagt undir at reingja veruleikan, soleiðis at hann hóskar betur til teirra politisku hugsan. Hetta hevur ofta verið ført fram. Um hetta er rættvist ella ikki, kunnu fleiri meiningar verða um. Men tó kann sigast, at unga fólk, sum skrivar har, veit alt ov litið um ganska almindiliga almenna vitan. Hetta kann sláast fast við tiggjutumma seym.

Eitt dømi um hetta er leiðarin í Dagblaðnum seinasta mánadag, sum eisini varð endurgivin í Sosialinum týsdagin. Hann snúði seg um Smyril Line og um Norrønu.

Ikki tí, hetta hevði kanska ikki so nógv upp á seg. Men, tá ein blaðmaður á Dagblaðnum sigur, at Jógvan Sundstein og Hilmar Kass vóru landsstýrismenn í 1984, missir tú fullkomuliga álit á honum. Sum øllum kunn-

ugt, sum bara fylgja tað allar minsta við í politikki, so hevur Hilmar Kass ongantið verið landsstýrismaður. Hann varð valdur á ting í 1966 og sat har til 1988, tá hann bar seg undan afturvali. Øll árin sat hann sum vanligur tingmaður, valdur í Suðurstreymi.

Um Jógvan Sundstein er at siga, hann fyrstu ferð varð valdur til landsstýrismann í januar 1991! Hann gjørdist lögmaður í januar 1989. Hann varð fyrstu ferð valdur á ting í 1970 í Eysturoyar valdømi. Seinni, hugsu tað var í 1978, stillaði hann upp í Suðurstreymoyar valdømi, og er valdur har síðani. Sostatt varð Jógvan Sundstein vanligur lögtingsmaður frá 1970 til 1989, kann her upplýsast «nic» á Dagblaðnum.

Nú vil onkur halda at hetta bert var ein «litið» villa, sum blaðmaðurin

her hevur gjørt. Tað kann vera. Men fyrri yngra ættarliðið og fyrri tey, sum ikki fylgja so «væl» við í politikki, er hetta jú at reingja veruleikan. Annars er minsta krav vit seta blaðmonnum, at slik fakta, sum teir koma við, eru sonn.

Annars dámar okkum væl, at tað gongur væl hjá Smyril Line og hjá Norrønu. Men tá blaðmaðurin

sigur, at tað var henda almentstuðlaða privata fyrirtøkan, sum uppbygdi rutuna millum Skotland, Føroyar, Ísland og meginlandið, so er tað heldur ikki satt. Frá 1975 og fram til fyrst í 80'um, tá Norrøna kom, røkti og uppbygdi Strandferðslan hesa rutu. So fingi vit tað upp á pláss eisini.

Eygileidari

...okkara dæ-liga breyð

Mong munnu biðja Faðir Vár, men enn hevur eingin biðið: "Gev okkum í dag okkara dæ-liga breyð" - ikki tað, eg veit.

Men næstan annar hvør feroyingur losar um "Dæ-blaðið"

Havi spurt málfrøðingar um hettar, og allir siga, at "Dæ-blaðið" er rættur frambrudur.

Hettar er eisini nógv vakrari. "Dæ-blaðið" ljóðar ræðuligt at siga.

Somuleiðis er við øðrum samansettum orðum:

Sjúkrahússtjórin, Hogni Joensen:

Tá stendur illa til

1. oktober fer Marner Simonsen frá, vegna aldur, sum yvirleikni á Landssjúkrahúsinum og tá stendur á gomlum nøglum

Hogni Joensen, sjúkrahússtjórin, sigur í viðmerking til hvarna málið, at hana ikki veruliga veit, hvat í heila tíkið er gálið. Bæði standi og fyrrverandi Landssjúkrahúsins hava góðkænt konventi-nina og alt tað formella er í ordan, so eg skili ikki gongdina í hesum máli.

Marner Simonsen, yvirleikni á sjúkrahúsinum, hevur vegna aldur 1. oktober og ta vil eg siga stendur rættliga illa til á Landssjúkrahúsinum um onki hendur.

Tá eru tveir almennt skurðleikar á Landssjúkrahúsinum og teir eru báðir yvir 60 ár, so tá stendur á gomlum nøglum, sigur sjúkrahússtjórin við Dimmalætting.

Talan er um 7 stov, sum skulu setast á Landssjúkrahúsinum: 3 skurðleikar, 3 medicinar, 1 røngens-læknur og 1 sálarlæknur. Har-tí kemur so starvið hjá Marner Simonsen.

Hogni Joensen, sigur at enda, at politiskur nú er blandaður upp í málið, tí nú vil Landssjúkrahúsins hava eina samlaða metan av øllum leiknagrevinum í Føroyum og tað kann gott taka sína tíð.

Formaðurin í sjúkrahússtýrinum:

Støðan kaotisk

Verður málið ikki loyst her og nú, so verður ilt at siga, hvørjar avleiðingar tað fær, sigur Liggjas Joensen

— Landstýrið hevur ikki ordiliga gert sær fers um hetta álvarsmál og tískil er teiður ongin endalig støða ták, sigur formaðurin í sjúkrahússtýrinum, Liggjas Joensen.

Í sambandi við skrivnið, sum verður sent út til sam-stjórn, tá henni stjórn, hefur

longu fingið sín fyrsta trupul-ligheit, vit tað at Marner Si-monsen fer frá vegna aldur og ta er so bert ein yvirleikni, kvæmtur at føðedøddi.

Liggjas sigur víðari, at sjúkrahússtýrið meir tað vera katastrofalt, at Landssjúkrahúsinum, ikki er stjórn, hefur

Hogni Joensen, sjúkrahússtjórin

Læknabuldur

Nú stendur á gomlum nøglum — fyrr varð hetta nevnt á gomlum kongum — soleiðis tekur sjúkrahússtjórin Hogni Joensen til í grein í Dimmalætting 10.08.1991.

Hann gremur seg ógvuliga illa um, at ongin nýggjur yvirleikni er settur fyrri Marner Simonsen.

Er hann ikki ógvuliga stuttmintur, tá hann nú sigur, at nú manglar Gynækologur við Landssjúkrahúsið. Hann má hava gloymt Turid Holm, sum varð sett sum gynækologur. Marner var jú skurðleikni og arbeiddi bæði sum skurðleikni og gynækologur og ætlanin var, at hon skuldi yvirtaka alla gynækologina, tá Marner fór frá.

Somuleiðis ynskir sjúkrahússtjórin teir aðrar skurðleiknar aftrat, tí hinir báðir nú eru so gamlir — yvir 60 ár — og eftir hansara metan ikki longur eru habilt arbeidsferir.

Jú sjúkrahússtjórin er óførur at framføra sínar metingar, hann tonkir

bara í nógvum yvirleiknum, men hevur hann aldri tonkt uppá umlættingarheim fyrri óarbeidsfer 60 ára gomul fólk.

Í samband við hetta, má ein nú kunna siga til allar stovnsleiðarar og deildarleiðarar, at tá telduspecial sjúkrahússtjórin metir, at tá ein leiðari verður 60 ár, má ein setast aftrat at hjálpa honum; eitt sera «gott» uppskot í arbeidsloysistíðum — «øgiliga genialt og ótraditionelt».

Kanska umhugsar hann at avskaffa arbeidsloysi á henda hátt og um hetta ikki hjálpir nokk, kann «Bisidderaldurin» fyrri ábyrgdarfólk setast niður til 50 — ja, kanska 40 ár.

Eingur hann ikki at verða innstillaður at koma við næsu ferð í Guinnes heimsmet.

Johan Djurhuus,
yvirleikni

"Dæ-blaðið" og ikki "Dæ-blaðið" (sum ljóðar ræðuligt).

Útiseti

Latið tí Dagblaðið eita